

Júlia

Világszerte Nr. 1

Hercegek és hercegnők

Maisey Yates

**Segítség,
megnősülök!**

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszoroztatni, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információátviteli vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Maisey Yates, 2012 – Harlequin Magyarország Kft., 2015

A JÚLIA 592. eredeti címe: *At His Majesty's Request (Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)*
Magyarra fordította: *Vízvári Helga*

Nyomtatásban megjelent: a JÚLIA 592. számában, 2015
Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-538-974-2

● *Kép:* Harlequin Books S.A.

A borítón szereplő alkotás a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás alapján került felhasználásra.

A HARLEQUIN ® és ™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Harlequin Magyarország Kft., 2015

- *A kiadó és a szerkesztőség címe:* 1122 Budapest, Városmajor u. 11.
- *Felelős kiadó:* dr. Bayer József
- *Főszerkesztő:* Vaskó Beatrix
- *Telefon:* +36-1-488-5569; *e-mail cím:* harlequin@eharlequin.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:
www.harlequin.hu

Az e-book formátumot előállította:

Print on demand Kft.

www.ipubs.hu

1. FEJEZET

– Igazi tudomány összehozni egymással a megfelelő embereket – jelentette ki Jessica Carter, miközben a füle mögé igazított egy szőke hajtincset, aztán az ölébe vette a laptopját. A készülék eltakarta a fiatal nő alakját, amit Stavros igazán sajnálatosnak talált.

A lány le sem vette a szemét a képernyőről, úgy folytatta:

– Egy jól működő házasság alapja a hasonló társadalmi állás, értékrend, neveltetés és élettapasztalat. Szerintem ezzel minden, jól menő társkereső ügynökség tisztában van. – Vett egy gyors lélegzetet, aztán tovább mondta a magáét: – Én azonban még messzebbre megyek, és nem pusztán tudományos alapon közelítem meg a dolgot, hanem művészi feladatnak tekintem. Az benne a művészet, hogy nem szabad lebecsülni a vonzerő szerepét egy kapcsolatban.

Stavros Drakos herceg, a kyonosi uralkodó második fia és a trón várományosa hátradőlt a székén, és összefonta a kezét a tarkóján.

– A művészi szempontok a legkevésbé sem érdekelnek, Miss Carter. A jelöltnek meg kell felelnie az elvárásoknak, és képesnek kell lennie arra, hogy gyereket szüljön.

Jessica kissé elpirult, és a szája elkeskenyedett.

– Nem ezt akarja minden férfi? – mormolta.

– Ebben nem vagyok biztos, és nem is igazán érdekel. Nálam az is elsőrendű szempont, hogy a jövődő feleségemet szeresse a népem.

A sors úgy hozta, hogy a hercegnek eltűnt bátyja helyébe kellett lépnie az örökösödési sorban, és azóta Stavrosnak csak egyetlen cél lebegett a szeme előtt: hogy minél jobb királya legyen Kynosnak.

A döntései néha szokatlanok tűnhettek, és az apja sem értette őket, de Stavrosnak csak a népe érdeke számított, az érzelmeket egészen egyszerűen kizárta az életéből.

A nő mély lélegzetet vett.

– Természetesen. – Széles mosollyal nézett a férfira, akinek az jutott eszébe, hogy ez a lány mintha az ötvenes évekből ragadt volna itt: olyan ártatlannak, tisztának tűnt, mintha nem is ezen a világon élne. – Én... nos, nem akarok kíváncsiskodni, de miért bízott meg azzal, hogy feleséget keressek önnek? A médiából úgy értesültem, hogy erre ön is teljes mértékben képes lenne.

– Ha egy új öltönyre van szükségem, szólok a dizájnernemnek. Ha rendezvényt akarok tartani, akkor szólok a partiszerviznek. Miért lenne ez más?

A lány oldalra hajtotta a fejét. A haját szoros lófarokba fogta, a blúza végig be volt gombolva. Nagyon professzionális és ápoltságát keltett.

– Nagyon... praktikus szemléli a dolgokat – jegyezte meg.

– Egy országot kell majd kormányoznom, nem foglalkozhatok apróságokkal.

– Természetesen. Összeállítottam egy listát a lehetséges jelöltekről, de persze még dolgozom rajta.

Stavros szó nélkül elvette tőle a laptopját, és kattintgatni kezdett az ikonokra. A listát azonban nem találta.

– Hol van? – kérdezte türelmetlenül.

Jessica jelentőségteljesen, de óvatosan visszavette tőle a laptopot.

– Hozzátegyem a szempontokhoz, hogy a keresett hölgy jó műszaki, informatikai érzékkel rendelkezzen?

– Nem fontos. Viszont írja fel, hogy a jelölt ne legyen túl beszédes.

A lány elmosolyodott.

– Rendben van. Ön azonban jól bánik a szavakkal, ha szabad megjegyeznem...

– Elvégre egyszer király leszek.

Jessica összevonta a szemöldökét, és gépelt valamit a laptop billentyűzetén.

– Mit írt fel?

– Az ön jellemzését egészítettem ki: uralkodói hajlam, korlátozott kommunikációs készség, erős HA.

– HA?

– Hálósobai aktivitás. Így rövidítjük – közölte a lány, magában mulatva. – Drakos herceg, szeretné, ha a menyasszonya még szűz lenne?

– Hívjon Stavrosnak! És a válaszom: nem ragaszkodom hozzá.

A férfit meglepte Jessica szókimondása, bár a nő közismert volt a közvetlen modoráról és a hatékonyságáról. Mindenki tudta róla a szakmában, hogy páratlan érzékkel hoz össze sikeres házasságokat, főleg az arisztokrácia körében. Sokkal több volt, mint házasságközvetítő. Igazi stratégának számított, aki tisztában volt a saját értékével.

Stavrosnak nem jelentett sokat a házasság, így remek ötletnek tűnt, ha az egész ügyet Jessicára bízta. És ha a média megneszeli a dolgot, annál jobb. A herceg közismert volt arról, hogy egészen másképp irányítja az életét, mint az apja.

– Nagyszerű! – mondta éppen Jessica. – Mindig nagyon kínos, ha a menyasszony érintetlenségét kell firtatnunk.

– Ilyen messzire is elmegy?

– Ha muszáj... És nem csak a hölgyekkel kapcsolatban.

– Hanem?

– Erről nem beszélhetek. Köt a titoktartási kötelezettség. Nem beszélhetek az ügyfeleimről, különösen a médiának nem.

– Igen, ezzel tisztában vagyok – bólintott Stavros.

Három hete találkozott egy régi kollégiumi társával és annak menyasszonyával. A lány Oxfordban végzett, szép volt, akár egy modell, egyszóval minden férfi álma. És vajon ki hozta össze a partit?

Jessica Carter!

Az európai felső tízezer társkeresője. Milliárdosok, királyi és hercegi családok, topmenedzserek tartoztak az ügyfelei közé. A házasságok pedig, amelyeket összehozott, sikeresnek és tartósnak bizonyultak.

Stavrosnak pedig pont erre volt szüksége. Amióta megtudta, hogy át kell vennie eltűnt bátyjától a trónörökösi szerepet, lemondott róla, hogy saját szempontjait érvényesítse a menyasszonya kiválasztásánál. Az ő vágyai innentől kezdve nem játszanak szerepet. Olyan feleséget akart, akiből tökéletes királyné lesz. Természetesen legyen szép, okos, kedves és termékeny...

Nem lehet olyan nehéz egy ilyen nőt találni.

– Itt nem rólam van szó, Miss Carter, hanem Kyonosról. A családomat sok tragédia érte. Nekem biztos pontot kell jelentenem a népemnek, olyan stabilitást kell nyújtanom nekik, mint egy kőszikla. Ehhez elengedhetetlen a kiegyensúlyozott házasság.

Anyja halála tizenkilenc évvel ezelőtt nagyon megrázta Kyonos népét, aztán a nyugtalanság tovább nőtt, amikor a bátyja, Alexander elmenekült otthonról, és lemondott a trónörökösi státuszáról. A tőzsde és az ingatlanpiac kis híján összeomlott.

Stavrosra hárult a feladat, hogy megszilárdítsa a belpolitikát, és sikerült is neki. Az ország fővárosát, Thysiust is felvirágoztatta a legegánsabb szállodák és üzletek ide vonzásával. Azzal is bővítette az ország bevételi forrásait, hogy a saját cégeinek a székhelyét is a szigetre telepítette át.

Sokat tett azért, hogy az országa kilábaljon a káoszából, és gazdaságilag is stabil állam legyen. Tizennyolc éves kora óta arról szólt az élete, hogy az országért dolgozott. Soha nem volt része felhőtlen ifjúkorban, és nem engedhette meg magának az érzelmek luxusát sem. Jövendő uralkodóként el kellett nyomnia az érzéseit.

– Tudom, hogy ez fontos lépés, nemcsak az országnak, hanem önnek is. Elvégre a kiválasztott hölgy mégiscsak az ön felesége lesz.

A herceg vállat vont.

– Már régóta tisztában vagyok ezzel.

Jessica lassan kifújta a levegőt.

– Stavros... herceg! Kérem, gondolkozzon el a hozzáállásán! Képtelenség feleséget keresni olyasvalakinek, aki ennyire nyilvánvalóan kizárja az életéből a romantikát.

– Talán próbálja meghirdetni: „Elfoglalt herceg menyasszonyt keres, aki cserébe címet, rangot, kastélyt és koronát kap.”

– Ismeri a mondást, miszerint pénzen nem lehet szerelmet vásárolni?

– Nagyon bölcs gondolat, ha jól emlékszem, a Beatles is megénekelte. De ha továbbgondoljuk, akkor az jön ki belőle, hogy a szerelem nem jelent feltétlenül boldogságot.

Jessica tekintete megváltozott. A zöld szempárban kétely villant.

– Ez igaz. Mindazonáltal most fontos stratégiát alakítunk ki, és ön nem nagy segítség.

A férfi vonásai megkeményedtek.

– Nem írhatna arról, hogy tökéletes házigazda vagyok?

– Még nem tapasztaltam ki, és nem írhatok le semmit, ha nincs rá bizonyítékom. Ön az ügyfelem, de azok a hölgyek is az ügyfeleim, akik a listámon szerepelnek. Tartozom nekik azzal, hogy nem hazudok nekik.

Ez a nő egyszerűen lenyűgöző! Első pillantásra prűdnek látszik, de ha kinyitja a száját... És micsoda száj az!

– Gondolja, hogy köztük lesz a menyasszonyom? – kérdezte Stavros.

– Ha nem, akkor beutazom fél Európát, és előkerítem. Teljesítem a megbízást, mindenáron.

– Maga a legjobb ebben a szakmában, és tudom, hogy egy jó barátomnak is segített.

– Nálam nincsenek félmegoldások, csak a teljes sikerrel vagyok elégedett – jelentette ki a lány nyomtatékosan.

– Valahogy nem sikerül osztoznom a lelkesedésében...

– Nem baj, az enyém két embernek is elég – mosolyodott el Jessica, és a képernyő felé fordult. – Nos, a húga heteken belül férjhez megy, és azt szeretném, ha az esküvőn már lenne kísérelője. Egyetért velem?

Stavros a homlokát ráncolta.

– Nem szeretnék valami alkalmi ismerőssel megjelenni egy ilyen nagy eseményen – mondta a férfi. Csak most tudatosodott benne, hogy régóta nem ment már szórakozni egy nő társaságában.

– Vigyázzon, nehogy eltűnjön az egyik koszorúslánnyal! – figyelmeztette Jessica. – Azt szeretnék, ha mindenki látná, hogy ön független, és kész megőszülni.

– Ezt már mondta egyszer.

– Azért, mert fontos. Nem szeretnék azt sem, ha a királyság összes hajadonja összegyűlne az esküvő alkalmából, hogy versengjen magáért.

– Ugyan miért nem? Az mindent leegyszerűsítene.

– Ide hallgasson, hercegem, ha azt akarja, hogy magának dolgozzam, akkor fogadja meg a tanácsaimat! Evangelina hercegnő esküvőjén azt teszi, amit én mondom.

– Ne aggódjon, nem fogom lerohanni a koszorúslányokat – nyugtatta meg Stavros. – A húgom barátnői egyébként is túl fiatalok hozzám.

– Á, szóval van elképzelése a menyasszonya koráról – csapott le a lány.

– Igen. Legyen legalább huszonhárom, de nem több, mint huszonnyolc.

Jessica értetlenül nézett rá.

– Miért nem lehet több, mint huszonnyolc?

– Olyan feleséget szeretnék, aki gyerekeket szül nekem. Ha lehet, többet is. És minél idősebb egy nő...

– Igaza van – mondta Jessica, és megint a laptopjára meredt.

– Megsértődne, ha megkérdezném magától, mennyi idős? – faggatta a férfi.

– Nem érdekel a korom, ha erre céloz. Harmincéves vagyok, bár ehhez magának semmi köze.

– Nem akartam személyeskedni.

– Semmi baj. Egyébként sem pályázom a maga kezére.

– Milyen kár! – mondta a herceg gúnyosan, mire a lány elpirult.

Letette a laptopját az intarziás asztalkára, és az ölébe tette a kezét. Miért van az, hogy ma csupa rossz választ ad a felmerülő kérdésekre?

Tudta magáról, hogy ha ideges, akkor hajlamos a szókimondásra. Ám ez a tulajdonság eddig mindig a

hasznára vált, akár az ügyfelekkel, akár a médiával szemben. Segített abban, hogy távolságot tartson az emberektől. És Stavros Drakos herceggel kapcsolatban szüksége lesz a távolságtartásra.

– Három fiatal hölgyet szeretnék meghívni az esküvőre – folytatta elszántan. – Mindegyikükkel húsz percig társaloghat, egy perccel sem tovább. Jó lenne, ha utána tudna választani közülük. Összeállítottam önnek egy sor kérdést, ezeket kell majd feltennie.

– Húsz perc? Nem lesz az kevés? – vont a szemöldökét a herceg.

Olyan szexi volt, hogy a lánynak bizseregni kezdett a bőre. Az utóbbi időben a férfiak csak a munkája tárgyát jelentették neki, semmit sem érzett irántuk.

Stavrosszal azonban egészen más volt a helyzet. A gyomra liftezni kezdett, ha ránézett, és ilyesmi már nagyon rég fordult vele elő utoljára. Már a reményt is feladta, hogy megtörténhet.

Most határozottan felállt, és hátrált egy lépést, hogy növelje a kettejük közötti távolságot.

– Nem, többre nem lesz szükség első nekifutásra. Egy csomó jelöltet vizsgáltam meg, és három hölgyre szűkítettem a legesélyesebbek körét. Velük fog találkozni az esküvőn. Reméljük, hogy legalább az egyiküknél kipattan az a bizonyos szikra. A vonzalom... a legfontosabb, és ez egyáltalán nem olyan egyszerű, mint amilyennek hangzik. – A toroka elszorult, mert a férfi továbbra is áthatóan nézett rá.

Hihetetlen, milyen vonzó ez a herceg, gondolta. Mintha csupa tökéletes gént örökölt volna.

Határozott áll, egyenes orr, és a szája... Néha összepréseli, aztán megint lágy és érzéki, amikor mosolyog. Mintha csókra csábítana...

Jessica nagyot nyelt, és megpróbált nem gondolni rá, hogy milyen régóta nem csókolták már meg. De Stavros tabu, még csak nem is fordulhat meg a fejében, hogy megcsókolja!

– Akárhogy is – folytatta egy mély lélegzet után –, engedjen a természetes vonzalmának! Én csak úgy hívom: villámcsapás, de van, aki szerint szerelem első látásra. A három hölgy között lesz olyan, akihez jobban fog vonzódni, mint a többiekhez. Később majd elgondolkozhatunk rajta, melyik érzés ígérkezik tartósnak, és melyik nem.

– És maga vádol azzal, hogy semmi érzékem a romantikához? Hisz maga egy tökéletesen rideg, számító rendszert dolgozott ki a munkájában. Beszéljünk őszintén! – A férfi ajkán mosoly játszott, amikor felállt, és megkerülte az íróasztalt. – Maga semmivel sem romantikusabb, mint én.

A hangja olyan lágy és édes volt, mint az olvadó csokoládé. Jessica megköszönte a torkát, és még egy lépést hátrált.

– Mi a romantika? Csak múló hangulat, és a saját érzéseink kivetítése egy másik emberre, akit ideálisnak látunk. Egy románc nem más, mint illúzió. Ezért én arra törekszem, hogy lerakjam egy tartós partnerkapcsolat alapjait. Ebből lehet később akár szerelem is. És ha az alapok erősek, akkor a szerelem is mély és tartós lehet, amely kibírja a sorscsapásokat. De ha az emberek az első találkozásnál nem érzik a „villámcsapást”, akkor nem sok remény marad egy ilyen kapcsolatra.

Amikor Stavros a hajába túrt, az ing megfeszült izmos alakján. Jessica ujjai bizseregni kezdtek, mert szívesen megérintették volna azokat a feszes izmokat.

Te jó ég! Azonnal hagyd ezt abba! – parancsolt magára a lány.

– Önnél azonban nem működött? – kérdezte a herceg. – Érezte a villámcsapást, és mégis katasztrófába fulladt a kapcsolata?

A helyzet ennél sokkal komplikáltabb volt, de Jessica nem szeretett volna magáról beszélni.

– Mindenesetre saját tapasztalatból beszélek – ismerte el.

– Mégsem látok az ujján jegygyűrűt – állapította meg a férfi.

– Nem, mert elváltam – vallotta be a lány. – Már négy éve.

Stavros meglepetten nézett rá.

– Ennek ellenére továbbra is hisz a házasságban?

– Persze. A válasom talán még a munkámban is segített. Most már jobban tudom, min bukhat meg egy kapcsolat, és igyekszem kiküszöbölni ezeket a tényezőket. Ugye hallotta a mondást, miszerint okos ember sziklára építi a házat, és nem homokra?

A férfi bólintott, aztán elmosolyodott.

A mosolya kislányos és sármos volt, arról árulkodott, hogy bármelyik nő öt perc múlva a karjába omlik, ha a herceg úgy akarja.

Jessica ujjai önkéntelenül a blúza legfelső gombját babrálták. Megint hátrált egy lépést, de erre már Stavros is reagált, és három lépéssel mellette termett.

A lány megköszöri a torkát, és megpróbálta lezárni a beszélgetést.

– Akkor mindent tisztáztunk. Olyan házasságot fogok összehozni magának, amelyet sziklára építenek, nem pedig futóhomokra.

– Jó tudni – felelte a herceg.

– A feleségével remek párt fognak alkotni, amely az ország érdekét tartja szem előtt – tette hozzá Jessica magabiztosabban, mint ahogy érezte magát.

Stavros búcsúzóul kinyújtotta felé a kezét, amely napbarnított és nagyon férfias kéz volt. A lány egy darabig csak bámult rá.

Amikor megfogta a herceg kezét, forróság járta át az egész testét. Nem számított ilyen reakcióra. Láttá ugyan a férfiről készült fotókat, amelyek egy magas, jóképű herceget ábrázoltak, de a fényképek nem tudták visszaadni a kisugárzását. Jessica nagyon törekenynek és bizonytalannak érezte magát Stavros jelenlétében, és erősen tudatában volt a nőiességének.

Amikor elhúzta a kezét, úgy érezte, mintha lángolna a bőre.

– Figyelmeztetem, Miss Carter: nagyon nehéz ügyfél vagyok – mondta a herceg.

A lánynak még a lélegzete is elakadt.

– Én... boldogulni fogok önnel.

A férfi felkacagott.

– Nos, azt majd meglátjuk.

2. FEJEZET

– Mindennel elégedett, Miss Carter?

Jessica megpördült, a szíve vadul kalapált. Stavros annak a szállodának az előcsarnokában állt, ahol a lány lakott, és széles mosollyal nézett rá.

– Igen... De nem számítottam magára... legalábbis ma.

A férfi körülnézett, mintha meg akarna győződni róla, hogy jó helyen jár.

– Ez a szálloda is az enyém.

– Igen, tudom, de...

– ... azt hitte, hogy nem személyesen vezetem a szállodáimat és a kaszinóimat? Tévedett. Az időmet még mindig felerészben kitöltik a vállalkozásaim ügyei.

Jessica megpróbálta összeszedni magát.

– Ha jól értem, akkor... pont ezt a szállodát szemelte ki az összes közül, hogy ma meglátogassa?

A herceg szája érzéki mosolyra húzódott.

– Így történt. A jelenlétemnek pusztán üzleti oka van.

Jessica gyomra liftezni kezdett. Már régóta nem volt rá ilyen hatással egyetlen férfi sem. Ráadásul Stavros az ügyfele.

Öt évig tartó házasságának a felbomlása óta a lány azzal volt elfoglalva, hogy a sebeit nyalogassa, és esze ágában sem volt belemenni egy új kapcsolatba.

Ehelyett felmondott az előző munkahelyén, és saját vállalkozásba fogott. Az eltelt évek alatt az ügynökség sikeres lett, és ő hírnevet szerzett magának a szakmájában.

Amikor férjhez ment, azt hitte, hogy a varázslat örökké fog tartani, és őket egymásnak teremtette az ég. Bárcsak ilyen egyszerű lenne minden!

Azóta az élet megfosztotta a reményeitől és az álmaitól.

A volt férjének azonban nincs joga még most is befurakodni az ő gondolataiba, határozta el gyorsan. Új életében a nagybetűs szerelem játszotta a főszerepet, de csak elméleti síkon. Magának is be akarta bizonyítani, hogy az igaz szerelem létezik, és van olyan házasság, ahol örökké tart.

Ő maga azonban minden este egyedül feküdt az ágyában.

– És mi ez az üzleti ok? – kérdezte a hercegtől.

– Informálnom kell a szálloda igazgatóját, hány vendég érkezése várható Eva és Mak esküvőjére. Mak szüleinek a legkitűnőbb ellátásban kell részesülniük, ez az én egyik ajándékom Evának.

– Maga mindig eléri, amit akar, ugye?

Jessicának az volt az érzése, hogy a férfi nem ismeri a „nem” szót. Minden kimondott szava parancs volt a környezete számára. Nem azért, mert zsarnok volt, hanem mert a karizmatikus egyénisége nem tűrt ellentmondást. Az emberek megtették neki, amit kért tőlük, csak hogy kiérdemeljék a mosolyát.

– Kivétel nélkül. – Stavros titokzatos tekintete összezavarta a lányt.

– És most mit szeretne elérni?

– Hogy elkísérjen. Ha menyasszonyt akar találni nekem, akkor meg kell ismernie engem is, és az országomat is.

– Sok anyagot olvastam már Kyonosról, és...

– Nem. Meg kell tapasztalnia, milyen a valóságban.

A férfi javaslata nem volt Jessica ínyére. Nem szeretett közelebbi kapcsolatba kerülni az ügyfeleivel, bár azt fontosnak tartotta, hogy alaposan megismerje őket. A baj most elsősorban az volt, hogy Stavros elsöprő hatást gyakorolt rá.

– Meg akar hívni egy kis városnézésre?

Vissza kell utasítania a férfi ajánlatát, hiszen rengeteg munka vár még rá.

– Valahogy úgy.

– Rendben. – Jessica maga sem tudta, miért egyezett bele. De megtörtént, és most már együtt kell töltenie a napot a herceggel.

– Nagyszerű! Szüksége van valamire? – kérdezte Stavros.

– Éppen indultam, hogy egyek valamit.

A magas sarkú cipő nem volt éppen sétára alkalmas viselet, de szükség esetére Jessica mindig tartott a táskájában egy könnyű kis balerinacipőt.

Stavros tetőtől talpig végigmérte.

– Valami baj van? – kérdezte a lány.

– Nem, semmi.

Azzal a herceg sarkon fordult és elindult a hallon át. Jessica követte.

– Akkor miért bámult meg?

– Maga mindig így öltözködik?

Jessica végignézett magán. Fehér ruha volt rajta, fekete mintákkal és egy piros bőrvél. A cipője fekete volt, a táskája pedig piros. Ez volt a kedvenc öltözéke.

– Miért, mi a baj veled?

– Olyan, mintha egy fekete-fehér filmből lépett volna elő.

– Igen, tudja, szeretem a kortalan szépséget, a tradíciókat. Ez nálam valamiféle hobbi.

A sikeres vállalkozása lehetővé tette, hogy a ruhásszekrénye tele legyen klasszikus darabokkal.

– Hogy lehet az öltözködés hobbi?

– Az ehhez hasonló ruhákat nem lehet csak úgy boltban venni. Vagy ha mégis, akkor azok csak utánzatok. Kitartónak kell lenni, hogy az ember hozzájusson ilyen értékes, eredeti darabokhoz. Figyelem az online árveréseket, bolhapiacokra járok...

– Olyan, mintha egy használtruha-boltból öltözködne.

– Szeretem, hogy ezeknek a ruháknak van történetük. És olyan minőséget képviselnek, amilyen ma már nem létezik. De tudom, hogy maga ezt nem érti.

– Nem azt mondtam, hogy nem tetszik a ruhája.

– Pedig én így értettem.

A férfi vizsgálódó pillantást vetett rá.

– Tudja, hogy én az uralkodócsalád tagja vagyok?

A lány bólintott.

– Természetesen.

– Mégis ilyen hangot enged meg magának velem szemben?

– Elnézését kérem. A szabadszájúságom közismert a szakmában.

Stavros elnyomott egy mosolyt.

– Miss Carter, nem is tudja, milyen jól tesz velem.

A lány megköszönte a torkát.

– Jessica... – mondta, de alig tudta kinyögni, annyira kiszáradt a szája. – Hívjon egyszerűen csak Jessicának!

Érdekes! Amikor a férfi Miss Carternek nevezte, elképzelte, hogy így szólítja az ágyban. Pedig egyáltalán nem akart intim viszonyba kerülni egyetlen férfival sem. Nem hiányzott neki a felelősség, a bonyodalom és a fájdalom, ami óhatatlanul együtt jár a dologgal.

– Jessica... – ízlelgette a szót Stavros.

A lány szíve szabálytalanul vert.

– Magának biztosan furcsa, ha valaki a keresztnevén szólítja.

– A címek hasznosak, mert segítenek a társadalmi kötelezettségekben és a médiában. De a magánéletben nem szeretem a hivatalos megszólítást.

– Hát jó – bólintott Jessica –, akkor Stavrosnak fogom hívni.

A férfi szemében szenvedély lobbant, mire a lány megpróbált úrrá lenni liftező gyomrán.

– Kezdjük is az idegenvezetést! – ajánlotta a herceg. – Ez a szálloda mindig fontos szerepet játszott a

sziget életében. Anyám halála után apám elhanyagolta a turizmust... többek között. Én akkor tizennégy éves voltam, a bátyám tizenhat. Aztán Xander elhagyta az országot, és nem számíthattunk rá, hogy valaha is visszatér, és követi apámat a trónon. – A férfi hangja keserűen csengett. – Mindez káoszhoz és gazdasági hanyatláshoz vezetett. Amikor elég idős lettem, támogatni kezdtem a turizmust. Gazdálkodást és menedzsmentet tanultam az egyetemen, és mindent elköttem, hogy az ország visszanyerje vonzerejét.

– Ahogy látom, sikerült Kyonost egy hatalmas vállalkozássá fejlesztenie.

– Muszáj volt. Nem magam miatt, hanem az ország miatt.

– Természetesen. De azért vallja be, hogy maga sem járt rosszul.

– Igaza van, a bankszámlám szépen gyarapodott. Csak a kamatokból élhetnék életem végéig. – Stavros a lány felé fordult. – Talán a jövedelmemet is fel kell vennie a tulajdonságaim listájára?

– Ó, istenem, dehogy! Elég, ha megközelítő képet ad a vagyoni helyzetéről.

– Maga nagyon becsületes.

Jessica nem tudott szabadulni a gyomrát szorító érzéstől.

– Ha elkendőzzük az igazságot, abból nem sül ki semmi jó.

– Ebben tökéletesen egyetérték magával – mondta Stavros.

Úgy tűnt, mintha a férfi rendelkezne tapasztalatokkal ezen a téren. Jessica különösnek találta, hogy pont ezzel a férfival érezzen lelki rokonságot.

Természetesen akadtak barátnői, már akik nem Gil pártját fogták a válás után. De ők már házások voltak, és gyerekeik születtek.

Jessicának mindig összeszorult a gyomra, ha kisbabákat látott. Most is beléhasított a hiányérzet.

– Igen – felelte a férfinak. – Nem érdemes a homokba dugnunk a fejünket a problémák elől.

Megálltak a lift előtt, és Stavros megnyomta a hívógombot.

Odakint már egy fekete limuzin várta őket. Vajon ezzel fognak városnézésre menni? Ezek szerint a herceg mégiscsak sokat ad a formáságokra.

A sofőr kinyitotta az ajtót, és a lány beszállt. Hálás volt a légkondicionálóért, mert Kyonos ugyan csodaszép, de ha nem fűjt a szél, akkor kibírhatatlan volt a hőség.

Amikor elindultak, Jessica megkérdezte:

– Miért kell limuzinnal mennünk?

– Mert elvárják tőlem, hogy így éljek – válaszolta a férfi, és megnyomott egy gombot, mire egy polc nyúlt feléjük, rajta két üveg hideg sör. – A protokoll nagyon fontos egy királyi család életében. Persze azért van némi személyes szabadságom. Nem tagadom meg magamtól az élet apró örömeit.

– Ha ezzel a cipőkre céloz, akkor egyetérték magával.

Stavros nem felelt, hanem kinyitotta a lány sörösüvegét.

– Nagyon ügyes – dicsérte meg Jessica. – A kollégiumban tanulta?

– Igen, mint sok minden mást.

– Melyik egyetemre járt?

– Két évig Angliában tanultam, két évig Amerikában.

A lány bólintott.

– Akkor olyan menyasszonyt keresek magának, aki sokat utazott, ismeri a különböző kultúrákat, és több nyelven beszél.

– Tényleg ilyen műveltnek tart? – kérdezte a férfi mulatva, és felemelte a sörösüvegét.

Ivott egy kortyot, aztán a karfára tette a kezét.

– Igen, és a feleségének is olyan intellektuális szinten kell állnia, ahol ön.

– A legtöbb nővel, akivel dolgom volt, nem intellektuális dolgokkal foglalkoztunk – jegyezte meg sokatmondóan Stavros.

A lány nagyot nyelt, és megpróbálta megakadályozni, hogy elpiruljon.

Mi ütött belém? A foglalkozásomhoz tartozik, hogy a szexről beszéljek. Miért pirulok el most hirtelen ezektől a dolgoktól? Nevetséges! Úgy viselkedem, mint egy éretlen bakfis!

– Igaza van, a szexnek is megvan a maga jelentősége. – Próbált nagyon professzionálisnak tűnni, ahogy erről beszélt. – De a feleségével nem csak a hálószobában kell megérteniük egymást.

– Természetesen – bólintott Stavros. – De megvannak a prioritásaim. A szex ebben az esetben kevésbé